Araştırma Makalesi
(Research Article)

EGEHFD, 2026, 42(2): 177-186
DOI: 10.53490/egehemsire.1734750

Hemşirelik Öğrencilerinin Yenidoğan Bakım ve Yoğun Bakım Deneyimleri: Fenomenolojik Bir Çalışma

The Experiences of Nursing Students in Newborn Care and Intensive Care: A Phenomenological Study

Rıdvan AKDOĞAN[1]
Orcid: 0000-0003-4885-8519
Selime BİNGÖL[2]
Orcid: 0009-0001-9269-6847

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Sorumlu Yazar (Corresponding Author):

Rıdvan AKDOĞAN

ridvanakdogan@yyu.edu.tr

Anahtar Sözcükler:

Yenidoğan Bakımı, Klinik Deneyim, Hemşirelik Öğrencisi, Nitel Araştırma, Fenomenoloji

Keywords:

Neonatal Care, Clinical Experience, Nursing Student, Qualitative Research, Phenomenology

Rıdvan Akdoğan, Selime Bingöl

Destekleyen Kurumlar: Araştırmanın yürütülmesi, yazımı ve yayımlanması sürecinde TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı tarafından mali destek sağlanmıştır

Gönderilme Tarihi: 04 Temmuz 2025 **Kabul Tarihi:** 24 Şubat 2026

ÖZ

Amaç: Yenidoğan bakım üniteleri, hemşirelik öğrencilerinin klinik becerilerini geliştirmeleri açısından kritik ve özel alanlardır. Bu alanlarda yaşanan deneyimler, öğrencilerin mesleki gelişimini doğrudan etkilemektedir. Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin yenidoğan bakım ünitesindeki klinik deneyimlerini anlamak ve bu deneyimlerin mesleki yeterliliklerine etkisini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırma, fenomenolojik nitel araştırma deseniyle gerçekleştirilmiştir. Ocak 2024 – Haziran 2024 tarihleri arasında bir üniversitenin hemşirelik bölümünde öğrenim gören, yenidoğan bakım ünitesinde uygulama yapmış 17 öğrenciyle bireysel derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Veriler Colaizzi'nin fenomenolojik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Veriler dört ana tema altında toplanmıştır: Yenidoğan hemşireliği ile ilgili bilgi edinme ve klinik beceri kazanımı, uygulama öncesi ve sonrası görüşler, duygusal deneyimler ve mesleki değerlerin gelişimi. Katılımcılar, sınırlı uygulama fırsatlarına ve duygusal zorluklara rağmen, empati, sorumluluk bilinci ve profesyonel değerler kazandıklarını belirtmiştir.

Sonuç: Yenidoğan bakımında etkili klinik deneyimlerin sağlanması, hemşirelik öğrencilerinin mesleki kimliklerinin gelişimini desteklemektedir. Uygulama fırsatlarının artırılması, yapılandırılmış mentorluk ve duygusal destek mekanizmalarıyla eğitimin güçlendirilmesi önerilmektedir.

ABSTRACT

Objectives: Neonatal care units are critical and specialized areas for nursing students to develop their clinical skills. Experiences in these areas directly influence students' professional development. The purpose of this study is to understand nursing students' clinical experiences in the neonatal care unit and to reveal the impact of these experiences on their professional competence.

Methods: The research was conducted using a phenomenological qualitative research design. Individual in-depth interviews were conducted with 17 students studying in the nursing department of a university between January 2024 and June 2024 who had completed their practical training in the neonatal care unit. The data were analyzed using Colaizzi's phenomenological analysis method.

Results: Data were grouped under four main themes: acquisition of knowledge and clinical skills in neonatal nursing, perceptions before and after practice, emotional experiences, and development of professional values. Despite limited practice opportunities and emotional challenges, participants reported gains in empathy, sense of responsibility, and professional values.

Conclusion: Effective clinical experiences in neonatal care support the development of nursing students' professional identity. It is recommended that educational programs be enhanced with increased practice opportunities, structured mentorship, and emotional support systems.

Kaynak gösterimi: Akdoğan,R.,Bingöl,S.(2026). Hemşirelik Öğrencilerinin Yenidoğan Bakım ve Yoğun Bakım Deneyimleri: Fenomenolojik Bir Çalışma. *EGEHFD, 42*(2), 177-186. DOI: 10.53490/egehemsire.1734750
How to cite: Akdoğan,R.,Bingöl,S. (2026). *The Experiences of Nursing Students in Newborn Care and Intensive Care: A Phenomenological Study.JEUNF, 42*(2), 177-186. DOI: 10.53490/egehemsire.1734750

GİRİŞ

Profesyonel ve bağımsız hemşirelik becerileri, geniş teorik bilginin oluşturulması için kritik öneme sahiptir. Klinik deneyimlerden elde edilen entegre hemşirelik becerileri, hemşirelerin hastalara bakım verme yeteneğini artırırken, hemşirelik sürecinde kritik ve bağımsız karar verme konusunda güven oluşturur. Son yıllarda hemşirelik eğitiminde, öğrencilerin kapasitesini güçlendirmek amacıyla klinik becerileri geliştirecek kapsamlı bilgi ve uygulamalı eğitim içeren müfredatlar hazırlanmıştır (Ding et al., 2020; Sim, Bae ve Kim, 2021). Klinik uygulamaların temel hedefi, öğrencilerin farklı klinik ortamlarda güvenli bakım vermeyi öğrenmeleri ve gerekli becerileri geliştirmeleridir. Hemşirelik öğrencilerinin uygulamaları için klinik ortam çok önemlidir. Bu nedenle klinik deneyimlerini ve becerilerini güçlendirebilecek bir ortamda profesyonel ve kaliteli hemşirelik uygulamaları sağlamak için klinik eğitimlerin etkin bir şekilde yürütülmesi gerekmektedir (Lee, 2016). Ancak hastaneler, hasta güvenliğini sağlamak ve tıbbi kazaları önlemek için öğrencilerin doğrudan hemşirelik bakımı vermesini yasaklamaktadır. Bu durum, öğrencilerin hastanın durumunu gözlemlerken yalnızca minimum hemşirelik becerilerini uygulama fırsatına sahip olmalarına neden olur (Sim et al., 2021). Özellikle yenidoğan yoğun bakım ünitesinde verilen bakımın genel serviste yapılan uygulamalara göre daha spesifik ve hassas olması gerekmektedir (Sim et al., 2021).

Bu üniteler, öğrencilerin pratik hemşirelik deneyimi ve becerilerine sahip olmalarının özellikle önemli olduğu alanlardır (Shin ve Shim, 2010). Ancak, klinik eğitim alanlarında karşılaşılan çeşitli kısıtlamalar nedeniyle, özellikle yenidoğan ve yüksek riskli yenidoğanların bakımının yapıldığı birimlerde öğrencilere yeterli uygulama fırsatı sunulamamaktadır. Öğrencilerin çoğu, bu alanlarda gözlemle sınırlı kalmakta; monitör cihazlarını kullanma ya da vital bulguları değerlendirme gibi temel klinik becerileri doğrudan deneyimleme şansı bulamamaktadır. Bu durum, ilgili becerilerin gelişimini önemli ölçüde zorlaştırmaktadır (Koo ve Lee, 2021; Kim, Song ve Kim, 2023). Hemşirelik öğrencilerini hastaların güvenliğini göz önünde bulundurarak verimli bir şekilde eğitmenin yollarını bulmak da aynı derecede önemlidir (Christiansen, Prescott ve Ball, 2014). Hemşirelik eğitimi, bu sorunların üstesinden gelmek amacıyla kanıta dayalı, probleme dayalı ve simülasyona dayalı öğretim yöntemlerinden yararlanmaktadır (Harris, 2011). Bu yöntemler, eleştirel düşünme yeteneği, problem çözme süreçleri, karar verme yeteneği ve klinik akıl yürütme becerileri gibi bilişsel düşünme yeteneklerini geliştirerek hemşirelik öğrencilerinin klinik yeterliliğini artırabilir (Blum, Borglund ve Parcells, 2010). Şu anda, öğrencilerin temel hemşirelik becerilerinin ve klinik durumlarda problem çözme yeteneğinin eksikliği önemli zorluklar oluşturmaktadır (Kown ve Seo, 2012).

Klinik uygulamaya ilişkin geniş bir anlayış sağlamak, etkili bir uygulamalı eğitim sistemi geliştirmek ve hemşirelik eğitimi müfredatının iyileştirilmesine yönelik özel stratejiler oluşturmak için öğrencilerin bu alandaki deneyimlerini anlamak gerekir. Özellikle yenidoğanlar ve yüksek riskli yenidoğanlar gibi alışılmadık klinik durumlarla karşı karşıya kalan öğrencilerin, yetişkin hastalara bakım verenlerden farklı klinik deneyimlere sahip olmaları beklenmektedir. Bugüne kadar, hemşirelik öğrencilerinin yenidoğan bakım veya yoğun bakım ünitelerindeki klinik deneyimleri üzerine daha önce birkaç çalışma yapılmış olmasına rağmen (Evgin, Çalışkan ve Caner, 2017; Choi et al., 2015; Sim et al., 2021) yenidoğan yoğun bakım ünitelerindeki klinik deneyimleri olan öğrencilerin algılarına ilişkin niteliksel araştırmalar çok azdır. Yenidoğan hemşireliği ileri düzeyde profesyonellik ve yetenek gerektirir. Öğrencilerin gelecekte yenidoğan hemşiresi olmadan önce yeterli bir klinik ortamda akademik uzmanlık kazanmaları ve bu alanda mesleki gelişimlerine katkı sunacak olumlu kişilerarası deneyimler yaşamaları kritik önem taşır. Ayrıca, öğrencilerin hemşire olarak klinik yerleştirme öncesinde iç görü ve deneyim eksikliği; iş stresi, yorgunluk ve düşük klinik yeterlilik ile sonuçlanmaktadır (Evgin ve diğerleri, 2017). Fenomenolojik analiz, insan deneyimlerinin tanımlarını analiz ederek bu deneyimlerin doğasını ve anlamını açıklığa kavuşturmak için yararlı olan nitel bir araştırma yöntemidir (Kim, Lee, Kwak ve Park 2013).

Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin yenidoğan bakım ünitelerindeki deneyimlerini anlamayı ve etkili klinik eğitim uygulamalarına katkı sunacak veriler elde etmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM

Araştırma Tipi

Bu araştırmada hemşirelik öğrencilerinin yenidoğan bakım ünitelerindeki klinik deneyimlerini açıklamak amacıyla nitel araştırma tasarımı olan fenomenolojik analiz yöntemi kullanıldı.

Araştırmanın Yapıldığı Yer

Çalışmanın örneklemini, Ocak–Haziran 2024 tarihleri arasında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan öğrenciler oluşturdu. Bu öğrenciler, devlet hastanesine bağlı yenidoğan ünitelerinde klinik uygulamalarını tamamlayan üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden (n=17) oluşmaktaydı.

Yenidoğan üniteleri tek kat üzerinde konumlanmış olup, birinci, ikinci ve üçüncü basamak düzeyinde bakım hizmeti vermektedir. Ünitelerde 6 hasta odası, bir izolasyon odası, bir tedavi odası, bir mama hazırlama odası ve bir anne oteli bulunmaktadır.

Birinci basamakta 15 küvöz ve 12 hemşire; ikinci basamakta 30 küvöz ve 24 hemşire; üçüncü basamakta 47 küvöz ve 40 hemşire görev yapmaktadır.

Öğrenciler, bölümün eğitim programı çerçevesinde, belirli zaman aralıklarında planlanan uygulama grupları kapsamında, toplam dört hafta boyunca haftada bir gün (sekiz saat) yenidoğan ünitelerinde bulunmuş, uygulamalarını öğretim elemanları ve klinik hemşirelerin rehberliğinde gerçekleştirmiştir.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini, hemşirelik bölümüne kayıtlı olup üçüncü ve dördüncü sınıfta öğrenimine devam eden toplam 210 öğrenci oluşturdu. Çalışmanın örneklemini; çalışmaya dâhil edilme kriterlerine uyan, daha önce yenidoğan bakım deneyimini tamamlamış çalışmaya katılmayı kabul eden on üç üçüncü ve dört dördüncü sınıf öğrencisi oluşturdu. Belirlenen örneklem grubu ile bireysel derinlemesine görüşme yapıldı. Bireysel derinlemesine görüşmede veri toplama işleminin sonlandırılabilmesi için veri doygunluğuna ulaşmak esastır. Veri doygunluğu, araştırılan fenomenle ilgili yeni bilgi veya tema ortaya çıkmadığında sağlandığı kabul edilir (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Bu çalışmada, 17 katılımcıyla yapılan görüşmeler sonucunda katılımcıların benzer ifadeleri tekrar etmeye başlaması, önceki temaların dışına çıkılmaması ve yeni alt temaların oluşmaması durumları göz önünde bulundurularak veri doygunluğuna ulaşıldığına karar verilmiştir. Ayrıca elde edilen temaların hem araştırma sorularını yeterince yanıtladığı hem de literatürdeki benzer çalışmalara paralellik gösterdiği görülmüştür.

Çalışmaya dâhil edilme kriterleri:

- Hemşirelik bölümü üçüncü veya dördüncü sınıf öğrencisi olmak,
- Yenidoğan bakımında uygulama deneyimini tamamlamış olmak,
- Görüşmeye katılmaya istekli ve iletişime açık olmak.

Veri Toplama Tekniği ve Araçları

Araştırma verileri, ‘Bilgi Formu’ ve ‘Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu’ ile toplandı.

Bilgi Formu

Araştırmacılar tarafından literatür paralelinde hazırlanan, öğrencilerin yaşı, cinsiyeti, medeni durumu, ekonomik durumu, eğitim durumuna ve hastane uygulamasına ilişkin bilgileri içeren 15 soruluk formdur (Barreira, Rodrigues ve Loureiro, 2023; Büyük, 2020; Esmaeili, Cheraghi, Salsali ve Ghiyasvandian, 2014).

Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu

Öğrencilerin yenidoğan bakım ve yoğun bakım ünitelerindeki deneyimlerini genel olarak sorgulayabilecek nitelikte hazırlanan yarı yapılandırılmış ve açık uçlu sorulardan oluşan formdur.

Görüşme formunda yer alan sorular şunlardı;

1. Yenidoğan bakım ve yoğun bakım ünitesinde hemşirelik öğrencisi olarak klinik uygulamaya katılma deneyiminiz nasıldı?
2. Yenidoğan bakım ünitesinde ne deneyimlediniz?
3. Yenidoğan bakım konusundaki bilgi ve becerilerinizi nasıl geliştirdiniz?
4. Yenidoğan bakım ünitesinde klinik uygulama öncesinde ve sonrasında sizin için neler değişti?

Verileri Toplama Süreci

Çalışma kapsamında, veriler bireysel derinlemesine görüşmelerle toplandı. Araştırmaya başlamadan önce, ana katılımcılar haricinde iki kişiyle pilot görüşme gerçekleştirildi. Bu pilot görüşmelerin sonuçları, görüşme süreci ve sorularında gerekli düzeltmelerin yapılmasına yol açtı. Katılımcıları belirleme süreci, çalışmaya uygun olan öğrencilerle ön görüşmeler yaparak başladı. Bu aşamada, katılımcıların daha önce benzer çalışmalarda yer almamış olmaları ve kullanılacak tekniklere aşina olmamalarına özen gösterildi. Görüşmelerin yapılacağı tarihler katılımcılara önceden bildirildi. Katılımcılarla görüşmeler, rahatlatıcı ve keyifli bir ortam sağlamak, bu sayede açık ve kaliteli iletişimi kolaylaştırmak amacıyla okulun sessiz, iyi aydınlatılmış ve dikkat dağıtıcı unsurlardan arındırılmış toplantı salonunda ya da katılımcıların tercihleri doğrultusunda uygun görülen başka mekanlarda yalnızca araştırma yürütücüsü ve katılımcı olacak şekilde birebir olarak gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerin yapıldığı ortamlar; mahremiyetin sağlandığı, ses kaydının net yapılabileceği, katılımcıların kendilerini rahat ve güvende hissettikleri fiziksel koşullara (sessizlik, havalandırma, oturma düzeni vb.) sahipti.

Verilerin kaydedilmesi için ses kayıt cihazı kullanıldı ve bunun için öncelikle okuldan izin alındı. Görüşmeye başlamadan önce her katılımcıya ses kayıt cihazı kullanılacağı konusunda bilgi verilerek, katılımcıların yazılı ve sözlü onamları alındı.

Önemli görülen noktalar ayrıca yazılarak not edildi. Her bir derinlemesine bireysel görüşme yaklaşık 30–40 dakika sürdü. Yarı yapılandırılmış görüşme formunda yer alan açık uçlu sorular, tüm katılımcılara aynı sırayla yöneltildi. Tüm görüşmeler, yalnızca bir araştırmacı tarafından gerçekleştirildi ve her görüşme aynı gün içerisinde yazılı metne dönüştürüldü.

Verilerin Değerlendirilmesi

Verilerin analizi için, tümevarımcı niteliksel içerik analizi yöntemi kullanıldı. Araştırma kapsamındaki temalar ve kategorilerin oluşturulması amaçlandı. Veri analizi için Colaizzi'nin (1978) fenomenolojik analiz adımları takip edildi (Colaizzi, 1978).

Verilerin analizi sırasında aşağıdaki adımlar izlenildi.

- Görüşmeler ses kayıt cihazından yazılı metne dönüştürüldü.
- Önce transkriptler tekrar tekrar okunarak katılımcıların deneyimlerini bütünsel bir şekilde anlamaya çalışıldı ve kısa notlar alındı.
- Görüşme metni içeriği 'açık kodlama' (benzer anlam taşıyan ifadelerin belirlenmesi) ve belirlenen ifadelerin isimlendirilmesi ile 'kodlama' yapıldı.
- İsimlendirilen kodlar benzerlikler ve farklılıklar açısından kategori ve alt kategorilere ayrıldı.
- Kategorilerin anlamları birbirine bağlandı ve temalar oluşturuldu.
- Temalar, fikir birliğine ulaşıncaya kadar tartışıldı, öğretim üyesi tarafından değerlendirildi ve kavramsal yapısı tanımlandı. Sonuçlar, katılımcılara ulaşılarak doğrulandı.

Geçerlik ve Güvenirlik

Nicel araştırmalarda geçerlik ve güvenirlik ön plandayken, nitel araştırmalarda daha çok tutarlılık, aktarılabilirlik, inandırıcılık ve teyit edilebilirlik kavramları ön plana çıkmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2016).

Araştırma sürecinde, amaca uygun ve detaylı verilere ulaşılmaya çalışılmış; öğrencilerin sözel ifadelerinden hareketle kategori ve temalar oluşturulmuştur. Araştırma sonucunda, katılımcıların perspektifinden elde edilen yorumlar ve anlamlar ortaya konulmuştur. Verilerin tutarlılığını sağlamak amacıyla, tüm veriler tek bir araştırmacı tarafından toplanmış ve analiz edilmiştir (tutarlılık). Bulgularda, katılımcıların ifadeleri araştırmacının yorumlarına yer verilmeksizin doğrudan aktarılmıştır. Ayrıca, örneklem grubunun amaçlı örneklem yöntemiyle belirlenmiş olması, çalışmanın aktarılabilirliğini artırmıştır (aktarılabilirlik). Araştırma bulgularının temalarla uyumu, çocuk sağlığı ve hastalıkları hemşireliği alanında uzman bir öğretim üyesi tarafından değerlendirilmiştir (teyit edilebilirlik). Bulgular, bireysel derinlemesine görüşmelerle elde edilmiş olup, her katılımcıya düşünce ve duygularını ifade edebilmeleri için yeterli süre tanınmıştır. Görüşme yapılan tüm bakım verenlerle telefon yoluyla iletişim kurularak oluşturulan temaların uygunluğu değerlendirilmiş ve tüm katılımcılar elde edilen sonuçları onaylamıştır (inandırıcılık).

Araştırmanın Etik Yönü

Araştırmaya başlamadan önce Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Girişimsel Olmayan Etik Kurul izni (08/03/2024 tarihli ve 2024/03-19 karar numaralı) ve kurum izni alındı. Ayrıca çalışmaya dahil edilen öğrenciler araştırma verileri toplamaya başlamadan önce bilgilendirildi. Katılımcıların bilgilendirilmiş gönüllü onam izinleri yazılı ve sözlü olarak alındı.

BULGULAR

Katılımcıların Özellikleri

Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nden toplam 17 öğrenci (5 kadın, 12 erkek) çalışmaya katılmıştır. Katılımcıların yaşları 21–24 arasında değişmektedir. Öğrencilerin 13'ü üçüncü sınıfta, 4'ü ise son sınıfta olup, hemşirelik lisans programında temel bir ders olan "Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği" dersi kapsamında yenidoğan bakımına yönelik klinik uygulamaya katılmışlardır. Klinik uygulamalar bir genel hastanede yürütülmüş, öğrenciler yenidoğan ünitelerinde uygulamalı eğitim almıştır.

Hemşirelik Öğrencilerinin Uygulama Deneyimlerinin Sınıflandırılması

Görüşme verilerinin analizinden dört ana tema ve 8 alt tema ortaya çıkarılmıştır (Bkz. Tablo 1). Temalar: (1) Yenidoğan hemşireliği ile ilgili bilgi edinme ve klinik beceri kazanımı, (2) Uygulama öncesi ve sonrası görüşler, (3) Duygusal deneyimler ve (4) Mesleki değerlerin gelişimidir. Her tema altında, katılımcı ifadeleriyle desteklenen örnek alt temalara yer verilmiştir. Aşağıda, her temadan kısa özetler sunulmakta, detaylı alıntılar ise Tablo 1'de gösterilmektedir.

Tema 1: Yenidoğan Hemşireliğiyle İlgili Bilgi Edinme ve Klinik Beceri Kazanma

Alt Tema 1.1: Yenidoğan Bakımında Uygulanan Hemşirelik Girişimlerinin ve Becerilerinin Öğrenilmesi

Tablo 1. Hemşirelik Öğrencilerinin Uygulama Deneyimlerinin Sınıflandırılması

Tema	Alt Tema	Önemli Açıklamalar
Yenidoğan hemşireliğiyle ilgili bilgi edinme ve klinik beceri kazanma	- Yenidoğan bakımında uygulanan hemşirelik girişimlerinin ve becerilerinin öğrenilmesi - Gözlem yoluyla öğrenme	*İlaç doz hesaplamalarında dikkat etmem gereken hususlar konusunda deneyim kazandım *Kan alma konusunda sıkıntılarım vardı, hemşirelerin yönlendirmesiyle geliştirdim *Yetersiz olduğum uygulamalarda yeni bilgiler edindim *Hemşirelerin yardımlarıyla eksik olduğum konuları geliştirdim *Bolca gözlem yapma fırsatı buldum ve sıvıların verilme şekillerinin çok önemli olduğunu öğrendim *Gözlem ve yanında hemşire, ebe birinin direktifleriyle uygulama yaparak becerilerimi pekiştirdim ve geliştirdim *Fazla deneyim kazandığımı söyleyemem, çünkü çocuklara tıbbi yaklaşım yetişkinlere göre daha zor fakat bolca gözlem yapma fırsatı buldum *Uygulama ve tedavilerde hemşireleri gözlemledim *Çocukların hastalıklara karşı nasıl tepkiler verdiklerini gördüm
Uygulama öncesi ve sonrası görüşler	- Olumlu görüşler - Olumsuz görüşler ve karşılaşılan zorluklar	*Çocuk sevgimden dolayı istekli ve öğrenmeye meraklıydım *İlk deneyimim olduğu için çocuklarla ilgilenmek güzeldi *Mesleğimiz için en iyi tecrübelerimizi buradan edineceğimizi düşünüyorum *Çok farklı durumlarda kazandığım bu deneyimler meslek uygulamaları açısından güzel bir kazanımdı *Uygulama öncesinde yapacağım uygulamalar için öz güvensiz hissederken şu an daha öz güvenli hissediyorum *Klinikte eksik yönlerimi geliştirdim ve olumlu katkıları oldu *Prematüre bebeklerle çalışmak duygusal açıdan zor bir süreçti *Yenidoğan bakımı sırasında öğrencilere uygulama fırsatı verilmiyor *Derste öğretilen çoğu şeyi sahada öğrenemedim *Yenidoğanlara yönelik girişimlerin zor olduğunu düşünüyorum ve hata yapmaktan korkuyorum *Açıkçası çok geliştiremedim. Çünkü bebek hastalara tedavileri ve uygulamaları görevli hemşireler yapıyordu
Duygusal deneyimler	- Prematüre bebeklerle çalışmanın duygusal yükü - Yenidoğana özgü durumlara alışma	*Prematüre bebeklerle çalışmak, onların yaşama tutunmaları için gereken tıbbi müdahaleleri ve sürekli bakımı öğrenmemi sağladı *Prematüre bebeklerle çalışmak duygusal açıdan zor bir süreçti *Yenidoğanların kokusundan biraz rahatsız oluyordum, uygulama sayesinde buna alıştım *Öncesinde ben çocuk ağlamasına, çocuk kokusuna, annenin yarasına, insizyon yarasına, lohusa kokusuna dayanamıyordum. Şimdi ise ağlamaları nasıl durdurulur, nasıl bir teknik kullanılır biliyorum. *Yenidoğanlar yetişkinlere göre çok daha hassas ve bakıma muhtaçlar.
Mesleki değerlerin gelişimi	- Empati ve merhamet duygusunun artması - Profesyonel sorumluluk bilinci	*Yenidoğan kliniklerindeki çocukları görmek ve ilgilenmek merhamet duygumu geliştirdi *Acil durumlarda disiplinli ve sorumlu olmayı öğrendim

Destekleyen İfadeler: "Kan alma konusunda sıkıntılarım vardı, hemşirelerin yönlendirmesiyle geliştirdim." "Prematüre bebeklerle çalışmak, onların yaşama tutunmaları için gereken tıbbi müdahaleleri öğrenmemi sağladı." "Gözlem ve yanında hemşire, ebe birinin direktifleriyle uygulama yaparak becerilerimi pekiştirdim ve geliştirdim."

Yenidoğan hemşireliği, öğrenciler için kritik öğrenme alanlarından biridir. Katılımcılar, bu alanda kan alma, prematüre bebeklere bakım sağlama ve gözlem yapma gibi becerilerin geliştiğini belirtmiştir. Bununla birlikte, bu tür uygulamalarda, rehberlik desteğinin öğrencilerin becerilerini geliştirmelerinde belirleyici bir rol oynadığı ifade edilmiştir. Bu süreçler sadece bilgi kazanımını değil, aynı zamanda hastalara doğru ve güvenli bir şekilde müdahale etme konusunda öğrencilerin özgüvenlerini de pekiştirmiştir. Ancak, katılımcılar, sınırlı uygulama fırsatlarının bu sürecin etkisini azalttığını dile getirmiştir. Daha geniş uygulama olanakları, öğrencilere tecrübe kazandırmada kilit bir faktör olarak öne çıkmaktadır.

Alt Tema 1.2: Gözlem Yoluyla Öğrenme

Destekleyen İfadeler: "Bolca gözlem yapma fırsatı buldum ve sıvıların verilme şekillerinin çok önemli olduğunu öğrendim." "Uygulama ve tedavilerde hemşireleri gözlemledim." "Çocukların hastalıklara karşı nasıl tepkiler verdiklerini gördüm."

Gözlem, öğrencilerin sahada öğrenim süreçlerini güçlendiren önemli bir yöntemdir. Katılımcılar, yoğun bakım ortamında hemşirelerin müdahale yöntemlerini ve hasta tepki örüntülerini gözlemleyerek teorik bilgilerini pratikte uygulama fırsatı bulduklarını vurgulamıştır. Gözlemler, klinik karar verme ve problem çözme becerilerinin gelişimini hızlandırmıştır. Bununla birlikte, sadece gözlemle sınırlı kalmak yerine, daha fazla uygulama şansı verilmesinin öğrencilerde pratik beceri kazanımını güçlendireceği düşünülmektedir.

Tema 2: Uygulama Öncesi ve Sonrası Görüşler

Alt Tema 2.1: Olumlu Görüşler

Destekleyen İfadeler: "Uygulama öncesinde yapacağım uygulamalar için öz güvensiz hissederken şu an daha öz güvenli hissediyorum.", "Klinikte eksik yönlerimi geliştirdim ve olumlu katkıları oldu.", "Çok farklı durumlarda kazandığım bu deneyimler meslek uygulamaları açısından güzel bir kazanımdı."

Katılımcılar, klinik uygulamaların mesleki gelişimlerinde önemli bir dönüm noktası olduğunu vurgulamıştır. Uygulama süreci, öğrencilerin başlangıçta yaşadıkları özgüven eksikliğini azaltarak, klinik becerilerinde ilerleme kaydetmelerine katkı sağlamıştır. Özellikle farklı klinik durumlarla karşılaşmak, öğrencilerin problem çözme ve uyum sağlama yetilerini geliştirmiştir. Ayrıca, eksik yönlerin klinik ortamda tamamlanması, teorik bilginin pratiğe aktarılmasını kolaylaştırmış ve öğrencilerin mesleki özgüvenlerini artırmıştır. Bu bulgular, klinik deneyimlerin hem bilişsel hem de duyusal açıdan olumlu katkılar sunduğunu ortaya koymaktadır.

Alt Tema 2.2: Olumsuz Görüşler ve Karşılaşılan Zorluklar

Destekleyen İfadeler: "Yenidoğan bakımı sırasında öğrencilere uygulama fırsatı verilmiyor.", "Prematüre bebeklerle çalışmak duygusal açıdan zor bir süreçti.", "Açıkçası çok geliştiremedim. Çünkü bebek hastalara tedavileri görevli hemşireler yapıyordu.", "Derste öğretilen çoğu şeyi sahada öğrenemedim.", "Yenidoğanlara yönelik girişimlerin zor olduğunu düşünüyorum ve hata yapmaktan korkuyorum."

Olumsuz görüşler ve uygulama sürecinde karşılaşılan zorluklar incelendiğinde, özellikle uygulama fırsatlarının sınırlı olması, hemşirelerin öğrencilere yeterince rehberlik etmemesi ve sahada öğrenmenin kısıtlı kalması öne çıkmaktadır. Katılımcılar, stajyer öğrencilere uygulama fırsatlarının verilmemesinin kritik becerilerin gelişimini engellediğini belirtmiştir. Ayrıca hata yapma korkusu ve yenidoğanlara yönelik girişimlerin zorluğu, öğrencilerin özgüven kazanmasını olumsuz etkilemiştir. Bu bulgular, öğrencilerin daha fazla uygulama şansı, güçlü bir mentorluk sistemi ve güvenli öğrenme ortamına ihtiyaç duyduklarını göstermektedir.

Tema 3: Duygusal Deneyimler

Alt Tema 3.1: Prematüre Bebeklerle Çalışmanın Duygusal Yükü

Destekleyen İfadeler: "Prematüre bebeklerle çalışmak duygusal açıdan zor bir süreçti.", "Onların yaşama tutunmaları için gereken tıbbi müdahaleleri öğrenmek beni etkiledi.", "Prematüre bebeklerle çalışmak, onların yaşama tutunmaları için gereken tıbbi müdahaleleri ve sürekli bakımı öğrenmemi sağladı.", "Yenidoğanlar yetişkinlere göre çok daha hassas ve bakıma muhtaçlar."

Katılımcılar, prematüre ve hassas yenidoğanlarla çalışmanın yoğun bir duygusal yük oluşturduğunu belirtmiştir. Bebeklerin yaşama tutunma mücadelesine tanıklık etmek, öğrencilerin empati ve duygusal duyarlılıklarını artırırken aynı zamanda dayanıklılıklarını sınamıştır. Yenidoğanların yetişkinlere göre çok daha hassas ve bakıma muhtaç olmaları, öğrencilerde sorumluluk baskısını artırmış, hata yapma kaygısı ve sürekli dikkatli olma zorunluluğu yaratmıştır. Ancak uygun mentorluk ve destek mekanizmaları sağlandığında, bu duygusal yük ve baskının öğrenme

sürecini olumlu yönde dönüştürebileceği anlaşılmaktadır. Bu bulgular, hemşirelik öğrencilerinin mesleki olgunlaşma sürecinde duygusal dayanıklılıklarının gelişmesine katkıda bulunmaktadır.

Alt Tema 3.2: Yenidoğana Özgü Durumlara Alışma

Destekleyen İfadeler: "Yeni doğanların kokusundan biraz rahatsız oluyordum, uygulama sayesinde buna alıştım.", "Ağlamalarına dayanamazdım, şimdi ise nasıl durduracağımı biliyorum."

Başlangıçta yenidoğanlara özgü durumların (örneğin ağlama, bakım ihtiyaçları, koku gibi) öğrenciler için zorlayıcı olduğu görülmüştür. Ancak uygulama süreci ilerledikçe öğrenciler bu durumlara uyum sağlamış, bebeklerin ihtiyaçlarını anlamada ve karşılamada daha bilinçli ve deneyimli hale gelmiştir. Bu süreç, öğrencilerin hem duygusal dayanıklılıklarını artırmış hem de bakım verme becerilerini geliştirmiştir.

Tema 4: Mesleki Değerlerin Gelişimi

Alt Tema 4.1: Empati ve Merhamet Duygusunun Artışı

Destekleyen İfadeler: "Yenidoğan kliniklerindeki çocukları görmek ve ilgilenmek merhamet duygumu geliştirdi"

Klinik süreçler, öğrencilerde mesleki empati ve duyarlılığın gelişmesine olanak tanımıştır. Yenidoğan kliniklerinde bebeklerle birebir ilgilenmek, öğrencilerin empati ve merhamet duygularını derinleştirir. Bu deneyimler, öğrencilerin hasta bakımına daha duyarlı ve şefkatli yaklaşmalarını sağlayarak mesleki kimliklerinin güçlenmesine katkıda bulunur.

Alt Tema 4.2: Profesyonel Sorumluluk Bilinci

Destekleyen İfadeler: "Acil durumlarda disiplinli ve sorumlu olmayı öğrendim"

Klinik deneyimler, profesyonel değerlerin ve sorumluluk bilincinin pekişmesini desteklemiştir. Klinik deneyimler, öğrencilerin disiplin ve sorumluluk bilincini güçlendirir. Özellikle acil durumlarda hızlı ve bilinçli hareket etme gerekliliği, profesyonel değerlerin pekişmesini sağlayarak öğrencileri mesleki hayata daha iyi hazırlar.

TARTIŞMA

Fenomenolojik analiz yöntemiyle (Colaizzi, 1978) yapılan bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinin klinik uygulama deneyimleri dört ana tema ve 8 alt tema altında kategorize edilmiştir. Bulgular, öğrencilerin hem klinik beceri edinimi hem de duygusal ve mesleki gelişimleri açısından önemli kazanımlar ve zorluklar yaşadığını göstermiştir.

Tema 1: Yenidoğan Hemşireliğiyle İlgili Bilgi Edinme ve Klinik Beceri Kazanma

Bu çalışmada katılımcılar, yenidoğan bakımında hemşirelik bilgisi edinmek ve klinik becerileri geliştirmek için klinik uygulamanın önemini vurgulamıştır. Katılımcılar, ilaç doz hesaplama, savunmasız hastaların tedavisi, kan alma ve prematüre bebeklere bakım uygulama gibi prosedürlerde ustalaşmak gibi önemli öğrenme deneyimleri yaşadıklarını bildirmişlerdir; bu da beceri ediniminde uygulamalı pratiğin rolünü vurgulayan önceki araştırmalarla uyumludur (Rogowski et al., 2015; Esmaeili et al., 2014; Barreira et al., 2023). Hemşireler ve ebeler tarafından sağlanan rehberlik, öğrencilerin yetkinliğini ve özgüvenini artırmada çok önemli bir rol oynamış ve yapılmış çalışmalarda belirtildiği gibi mentorluğun teori-uygulama boşluğunu doldurmak için hayati önem taşıdığı yönündeki bulguları yinelemiştir (Rojo, Ramjan, Hunt ve Salamonson, 2020; Williamson et al., 2020).

Bununla birlikte öğrenciler, yenidoğan bakımına yönelik uygulama fırsatlarının sınırlı olduğunu belirtmiştir. Bu bulgu, daha yapılandırılmış ve sık klinik rotasyonların gerekliliğine işaret eden önceki çalışmalarla paraleldir (Sim et al., 2021; Barreira et al., 2023).

Tema 2: Uygulama Öncesi ve Sonrası Görüşler

Öğrencilerin uygulama öncesi motivasyonlarının, uygulama sürecindeki olumlu deneyimlerle güçlendiği görülmüştür. Bu sonuç, olumlu klinik deneyimlerin profesyonel kimlik gelişimine katkı sağladığını belirten literatürle örtüşmektedir (Barreira et al., 2023). Ancak kırılgan yenidoğanlarla çalışma ve hata yapma korkusu önemli stres kaynaklarıydı. Bu bulgu, duygusal yükün tükenmişlik riskini artırabileceğini ortaya koyan çalışma ile uyumludur (Büyük, 2020) ve klinik eğitimde psikolojik destek ile yansıtıcı uygulamaların gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Klinik eğitimin akademik boyutunun yanı sıra, öğrencilerin neonatal klinik uygulama sürecinde yaşadıkları kişilerarası değişimlerin olumlu ve olumsuz yönleri de dikkate alınmalıdır. Katılımcılar, küçük hastalarına sevgiyle yaklaşarak zamanla onlarla güçlü bir bağ geliştirdiklerini ve bu bağın kaliteli bakım sunma sorumluluğunu artırdığını belirtmiştir. Bu durum, klinik uygulamanın beceri geliştirme açısından en uygun bağlam olduğunu bildiren çalışmalarla uyumludur (Chavaglia et al., 2018; Barreira et al., 2023).

Yenidoğan ünitesinde deneyim yaşayan katılımcılar, klinik becerileri uygulama fırsatlarının kısıtlı olduğunu, bakımın zorlayıcı olduğunu ve rehberlik eksikliğinin öğrenmelerini olumsuz etkilediğini belirtmiştir. Literatürde de doğrudan temasın sınırlı olmasının öğrencilerde güvensizlik ve mesleki yetersizlik algısını artırdığı, klinik uygulamalara katılımın kısıtlanmasının ise beceri edinimini geciktirdiği bildirilmektedir (Büyük, 2020; Barreira et al., 2023; Rojo et al., 2020; Williamson et al., 2020). Bulgularımızla uyumlu şekilde, öğrencilerin yoğun bakım yükü nedeniyle gözleme dayalı öğrenmeye yönelmesi pratik beceri gelişimini sınırlandırmakta; gözlemsel öğrenmenin özellikle yenidoğan bakımında klinik yeterliği tek başına desteklemediği vurgulanmaktadır (Shin ve Roh, 2025; Johnson, 2020). Buna karşın literatür, ilaç uygulamaları ve cerrahi bakım süreçleri gibi girişimlere aktif katılımın hem beceriyi hem de özgüveni artırdığını göstermektedir (Bang et al., 2013). Katılımcıların rehberlik ve yapılandırılmış öğrenme fırsatlarının yetersizliğine bağlı olarak stres, yalnızlık ve güvensizlik yaşadıklarını ifade etmesi de önceki çalışmalarla örtüşmektedir (Yazid et al., 2025; Gemuhay et al., 2019; Laugaland et al., 2021; Shahzeydi et al., 2024). Bu doğrultuda, literatürde önerilen ve bulgularımız tarafından da desteklenen yapılandırılmış mentorluk programlarının, öğrencilerin klinik sürece daha aktif katılımını kolaylaştırarak öğrenme çıktıları ve öz güven üzerinde olumlu etkiler yaratabileceği söylenebilir.

Tema 3: Duygusal Deneyimler

Katılımcılar, prematüre yenidoğanlarla çalışmanın yoğun duygusal yük oluşturduğunu, kritik bakım gerektiren bebeklerle etkileşimin empati, duygusal duyarlılık ve zaman zaman sıkıntıya yol açtığını belirtmiştir. Bu bulgu, öğrencilerin prematüre bebeklerle çalışırken yoğun duygusal talepler ve tükenme riski yaşayabildiğini bildiren önceki çalışmalarla tutarlıdır (Rojo et al., 2020; Williamson et al., 2020; Barreira et al., 2023). Bununla birlikte, öğrencilerin zaman içinde yenidoğanın özel bakım gereksinimlerine uyum sağlayarak duygusal dayanıklılık ve mesleki olgunluk geliştirdikleri görülmüştür; literatür de klinik eğitim sürecindeki zorlukların uygun rehberlik sağlandığında öğrenme fırsatına dönüşebildiğini göstermektedir (Aryuwat et al., 2024). Ayrıca, yenidoğanların hassasiyeti nedeniyle artan sorumluluk ve hata yapma kaygısının duygusal iş yükünü artırdığı ifade edilmiş; önceki araştırmalarda bu iş yükünün organizasyonel destek ve mentorlukla şekillendiği (Tu et al., 2025) ve duygusal zekâ gibi bireysel başa çıkma becerilerinin bu baskıyı hafiflettiği bildirilmiştir (Ayed, 2025). Tüm bu bulgular birlikte ele alındığında, prematüre bebeklerle çalışmanın duygusal açıdan zorlayıcı olmakla birlikte, uygun eğitimsel destek, mentorluk ve paylaşım ortamları sağlandığında öğrencilerin empati, duygusal dayanıklılık ve klinik beceriler açısından önemli kazanımlar elde edebildikleri söylenebilir.

Tema 4: Mesleki Değerlerin Gelişimi

Çalışma bulguları, öğrencilerin klinik uygulamalar sırasında empati, sorumluluk ve mesleki duyarlılık gibi temel hemşirelik değerlerini güçlendirdiğini göstermektedir. Yenidoğan bakımının hassasiyeti, öğrencilerin etik ve mesleki yeterlik farkındalığını artırmış ve mesleki kimlik gelişimini desteklemiştir. Bu bulgu, klinik deneyimin değer odaklı öğrenmeye katkısını vurgulayan çalışmalarla uyumludur (Sim et al., 2021; Cabatağa et al., 2024). Bu doğrultuda, eğitim programlarında yansıtıcı günlük, etik tartışmalar ve mentorluk desteklerinin güçlendirilmesi öğrencilerin mesleki değer gelişimine katkı sağlayabilir.

Sınırlılıklar

Bu çalışmanın temel sınırlılığı, öğrencilerin deneyimlerinin yalnızca kendi klinik uygulama ortamları ve gözlemledikleri yenidoğan vakalarıyla sınırlı olmasıdır. Bu nedenle bulgular, farklı kurumlarda eğitim gören hemşirelik öğrencilerinin tüm yenidoğan klinik deneyimlerini yansıtmayabilir. Ek olarak, öğrencilerin sınırlı klinik vakalar ve gözlemleyebildikleri klinik ortamlarla ilgili deneyimlerini yansıtmaktadır. Bu nedenle, bu bulguların yenidoğan uygulama deneyimini tanımlamak için genellenmesi zordur ve diğer kurumlarda eğitim gören hemşirelik öğrencilerinin farklı yenidoğan klinik uygulama deneyimlerini açıklayacak daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

SONUÇ

Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin yenidoğan klinik uygulamalarına ilişkin anlamlı deneyimlerini ortaya koymaktadır. Bulgular, öğrencilerin klinik beceri kazanımının uygulama fırsatlarının niteliğiyle doğrudan ilişkili olduğunu; duygusal yükün ise uygun destek mekanizmalarıyla yönetilebilir hale geldiğini göstermektedir.

Bu doğrultuda çalışma, aşağıdaki uygulamaya yönelik önerileri sunmaktadır:

- Kademeli sorumluluk içeren yapılandırılmış mentorluk sistemlerinin geliştirilmesi: Öğrencilerin doğrudan bakım sorumluluklarının kontrollü biçimde artırılması öğrenme sürecini güçlendirmektedir.
- Uygulama fırsatlarının artırılması: Öğrenmenin gözlemle sınırlı kalmaması için klinik birimlerde öğrenciye yönelik planlı bakım aktiviteleri oluşturulmalıdır.
- Duygusal destek mekanizmalarının uygulanması: Prematüre bebeklerle çalışmanın duygusal yükünü yönetebilmek için yansıtıcı oturumlar, grup tartışmaları veya danışmanlık desteği sağlanmalıdır.
- Profesyonel değer gelişimini destekleyen eğitim uygulamaları: Yansıtıcı günlük, etik vakalar ve rehber eşliğinde tartışmalar öğrencilerin profesyonel kimlik gelişimine katkı sağlayabilir.

Bulgular, hemşirelik eğitiminin yenidoğan bakımına ilişkin uygulamalı yönünün güçlendirilmesinin öğrencilerin klinik yeterlik ve duygusal dayanıklılığını artırdığını göstermektedir.

Yazar Katkıları: Fikir ve tasarım: RA, SB Veri toplama: RA, SB Veri analizi ve yorumlama: RA, SB Makale yazımı: RA, SB Eleştirel inceleme: RA

Çıkar Çatışması: Yazarlar çıkar çatışması beyan etmemişlerdir.

Finansman: Araştırmanın yürütülmesi, yazımı ve yayımlanması sürecinde TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı tarafından mali destek sağlanmıştır.

KAYNAKLAR

Aryuwat, P., Holmgren, J., Asp, M., Radabutr, M., & Lövenmark, A. (2024). Experiences of nursing students regarding challenges and Support for Resilience during Clinical Education: a qualitative study. Nursing Reports, 14(3), 1604-1620. https://doi.org/10.3390/nursrep14030120

Ayed, A. (2025). The relationship between the emotional intelligence and clinical decision-making among nurses in neonatal intensive care units. SAGE Open Nursing, 11, 23779608251321352. https://doi.org/10.1177/23779608251321352

Bang, K. S., Chae, S. M., Yu, J. Y., Song, M. K., & Lee, J. H. (2013). Comparison of professional self-concept, clinical nursing competence, and practicum satisfaction between nursing students with and without pediatric nursing clinical preceptorship. *The Journal of Korean Academic Society of Nursing Education, 19(3), 396-404.* https://doi.org/10.5977/jkasne.2013.19.3.396

Barreira, C., Rodrigues, I., & Loureiro, F. (2023). Nursing students experiences in neonatal care: a qualitative study. *Journal of Neonatal Nursing, 29(3), 559-562.* https://doi.org/10.1016/j.jnn.2022.11.007

Blum, C. A., Borglund, S., & Parcells, D. (2010). High-fidelity nursing simulation: Impact on student self-confidence and clinical competence. *International Journal of Nursing Education Scholarship*, *7(1).* Erişim Adresi: https://www.degruyterbrill.com/document/doi/10.2202/1548-923X.2035/html

Büyük, T. (2020). Problems of midwifery and nursing students in a neonatal care unit. *Progress in Health Sciences*, 10, 6-12. https://doi.org/10.5604/01.3001.0014.1908

Cabataña, P. G. E., Dacayana, Y. L. A., Jabagat, J. B., & Palompon, D. R. (2024). Exploring empathy of nursing students and the extent of their clinical experiences: a cross-case analysis. *Jurnal Ners*, *19(4), 412-423.* http://dx.doi.org/10.20473/jn.v19i4.56238

Chavaglia, S. R. R., Barbosa, M. H., Santos, A. S., Duarte, R. D., Contim, D., & Ohl, R. I. B. (2018). Didactic strategies identified by nursing students. *Cogitare Enferm, 23(3), e53876.* http://dx.doi.org/10.5380/ce.v23i3.53876

Choi, E. A., Lee, K. E., & Lee, Y. E. (2015). Nursing students' practice experience in neonatal intensive care units. *Child Health Nursing Research*, *21(3), 261-271.* https://doi.org/10.4094/chnr.2015.21.3.261

Christiansen, A., Prescott, T., & Ball, J. (2014). Learning in action: developing safety improvement capabilities through action learning. *Nurse Education Today*, *34(2), 243-247.* https://doi.org/10.1016/j.nedt.2013.07.008

Colaizzi, P. F. (1978). Psychological research as the phenomenologist views it. In: Valle R.S., King M., editors. Existential-phenomenological alternatives for psychology. *New York: Oxford University Press*; *p. 6.* Erişim Adresi: https://philpapers.org/rec/COLPRA-5

Ding, X., Wang, L., Sun, J., Li, D. Y., Zheng, B. Y., He, S. W., ... & Latour, J. M. (2020). Effectiveness of empathy clinical education for children's nursing students: A quasi-experimental study. *Nurse education today, 85, 104260.* https://doi.org/10.1016/j.nedt.2019.104260

Esmaeili, M., Cheraghi, M. A., Salsali, M., & Ghiyasvandian, S. (2014). Nursing students' expectations regarding effective clinical education: a qualitative study. *International journal of nursing practice*, *20(5), 460-467.* https://doi.org/10.1111/ijn.12159

Evgin, D., Çalışkan, Z. I., & Caner, N. (2017). Sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümü öğrencilerinin klinik uygulama öncesi kaygı düzeyleri ve stresle başa çıkma tarzları. *SDÜ Sağlık Bilimleri Dergisi*, *8(3), 22-28.* DOI: 10.22312/sdusbed.280540

Gemuhay, H. M., Kalolo, A., Mirisho, R., Chipwaza, B., & Nyangena, E. (2019). Factors affecting performance in clinical practice among preservice diploma nursing students in Northern Tanzania. *Nursing Research and Practice*, *2019(1), 3453085.* https://doi.org/10.1155/2019/3453085

Harris, M. A. (2011). Simulation-enhanced pediatric clinical orientation. *Journal of Nursing Education*, *50(8), 461-465.* https://doi.org/10.3928/01484834-20110429-05

Johnson, B. K. (2020). Observational experiential learning: Theoretical support for observer roles in health care simulation. *Journal of Nursing Education*, *59(1), 7-14.* https://doi.org/10.3928/01484834-20191223-03

Kim, E., Song, S., & Kim, S. (2023). Development of pediatric simulation-based education–a systematic review. *BMC nursing, 22(1), 291*. Erişim Adresi: https://link.springer.com/article/10.1186/s12912-023-01458-8

Kim, N. H., Lee, E. J., Kwak, S. Y., & Park, M. R. (2013). A phenomenological study on the experiences of parenting burden of working mother with young children in Korea. *Korean Journal of Women Health Nursing*, *19(3), 188-200.* https://doi.org/10.4069/kjwhn.2013.19.3.188

Koo, H. Y., & Lee, B. R. (2021). Educational needs for practicing neonatal intensive care among Korean nursing students. *Child Health Nursing Research*, *27(4), 339*. https://doi.org/10.4094/chnr.2021.27.4.339

Kown, I. S., & Seo, Y. M. (2012). Nursing students' needs for clinical nursing education. *The Journal of Korean Academic Society of Nursing Education, 18(1), 25-33.* https://doi.org/10.5977/jkasne.2012.18.1.025

Laugaland, K., Kaldestad, K., Espeland, E., McCormack, B., Akerjordet, K., & Aase, I. (2021). Nursing students' experience with clinical placement in nursing homes: a focus group study. *BMC nursing, 20, 1-13.* https://doi.org/10.1186/s12912-021-00690-4

Lee, H. J. (2016). Convergence study on nursing students' stress and satisfaction with clinical practice. *Journal of the Korea Convergence Society*, *7(4), 75-83*. https://doi.org/10.15207/JKCS.2016.7.4.075

Rogowski, J. A., Staiger, D. O., Patrick, T. E., Horbar, J. D., Kenny, M. J., & Lake, E. T. (2015). Nurse staffing in neonatal intensive care units in the United States. *Research in nursing & health, 38(5), 333-341.* https://doi.org/10.1002/nur.21674

Rojo, J., Ramjan, L. M., Hunt, L., & Salamonson, Y. (2020). Nursing students′ clinical performance issues and the facilitator's perspective: A scoping review. *Nurse education in practice*, *48, 102890*. https://doi.org/10.1016/j.nepr.2020.102890

Shahzeydi, A., Jazi, Z. H., & Babaei, S. (2024). Exploring the perceptions of nursing internship students and their faculty mentors regarding the complexities and hindrances associated with implementing the nursing process within the clinical setting: An in-depth qualitative investigation. *Heliyon*, *10(11).* https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e31715

Shin, A. R., & Roh, Y. S. (2025). Efficacy of observational learning on nursing students' learning outcomes in delirium care simulation: A parallel-group randomized trial. *Nurse Education Today*, *147, 106574.* https://doi.org/10.1016/j.nedt.2025.106574

Shin, H. S., & Shim, K. K. (2010). Nursing students' experiences on pediatric nursing simulation practice. *Journal of East-West Nursing Research, 16(2), 147-155.* https://doi.org/10.14370/jewnr.2010.16.2.147

Sim, I. O., Bae, O. Y., & Kim, T. H. (2021). South Korean nursing students' experiences of clinical practice in the newborn nursery and neonatal intensive care unit: A phenomenological study. *Child Health Nursing Research, 27(1), 3.* https://doi.org/10.4094/chnr.2021.27.1.3

Tu, T., Hu, L., Yuan, Y., Li, H., Xie, A., & Guo, H. (2025). A qualitative study of the emotional labour among neonatal nurses based on the affective events theory. International Journal of Qualitative Studies on Health and Well-being, 20(1), 2489851.https://doi.org/10.1080/17482631.2025.2489851

Williamson, G. R., Kane, A., Plowright, H., Bunce, J., Clarke, D., & Jamison, C. (2020). 'Thinking like a nurse'. Changing the culture of nursing students′ clinical learning: Implementing collaborative learning in practice. *Nurse Education in Practice, 43, 102742.* https://doi.org/10.1016/j.nepr.2020.102742

Yazid, J., Zul Majdi N. Z. A., Abdul Hamid, N. A. B., Mohd Lotfi, N. N. M., Zakuan, F. N. (2025). Mapping the Stress: The Influence of Structured Learning Frequency and Clinical Support on Nursing Studentsâ€™ Stress Levels. *International Journal of Research and Innovation in Social Science, 9(3s), 2374-2381*. https://dx.doi.org/10.47772/IJRISS.2025.903SEDU0183

Yıldırım, A., ve Şimşek, H. (2016). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (10. Basım). *Seçkin Yayınları, 127-283*